

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4102/2023
23.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Плазинчић адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за церебралну парализу и развојну неурологију са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3016/23 од 27.07.2023. године, у седници већа одржаној 23.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3016/23 од 27.07.2023. године – одлуке о трошковима парничног поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3016/23 од 27.07.2023. године – одлуке о трошковима парничног поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3016/23 од 27.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиље и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3483/21 од 30.11.2022. године, исправљена решењем Првог основног суда у Београду П1 3483/21 од 05.05.2023. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном и шестом изреке којим је дозвољено објективно преиначење тужбе извршено поднеском тужиље од 23.02.2022. године, усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период месец мај 2018. године до септембра 2020. године исплати појединачно опредељене месечне износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате, одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете за исхрану у току рада исплати износ од 172.860,20 динара у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате као и захтев за накнаду штете због неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора исплати износ од 85.723,13 динара у појединачно опредељеним месечним износима са припадајућом законском

затезном каматом од доспелости до исплате, и обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, одлуке о трошковима поступка, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2 истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд оцени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић